

вчинення діяння в стані неосудності (ч 2 ст. 19) не досягнення особою віку кримінальної відповідальності (ст. 22) наявності обставин що виключають злочинність діяння а також випадки коли особа не підлягає такій відповідальності (ч 2 ст. 385 ч 2 ст. 396 КК). Звільнення особи від кримінальної відповідальності потрібно відмежовувати і від звільнення засудженого від покарання та його відбування [2].

Севастьянова Т.Є розглядає малозначність діяння за такими ознаками:

- 1) об'єктом посягання;
- 2) за способом дії;
- 3) за наслідками протиправного посягання;
- 4) за змістом вини;

5) за суб'єктом діяння. При цьому, вона акцентує увагу на об'єктивних ознаках. Для застосування норми про малозначність, необхідна наявність конкретних умов: вчинене діяння повинно формально містити ознаки будь-якого складу злочину, передбаченого Особливою частиною Кримінального кодексу, тобто повинно бути формально протиправним; діяння повинно бути малозначним; малозначність діяння повинна свідчити про те, що воно не становить ніякої суспільної небезпеки, яка є загальною та обов'язковою ознакою будь-якого злочину [3, с. 13].

Бантишев ОМ також підтримує думку, що малозначне діяння, яке не є злочином, повинно мати вищезазначені ознаки, і, поряд з цим, він підкреслює, що малозначне діяння не є злочином, а саме: в кримінально-правовій нормі йдеться про відсутність кримінальної відповідальності а не про звільнення від неї [4 с. 26].

На нашу думку, щодо наукової розробки цього питання, сфера та діапазон застосування цієї статті КК є таким широким що законодавець не має об'єктивної можливості перелічити всі діяння які можуть підпадати чи не підпадати під дію цієї статті та мати чітке визначення. Правоохоронці повинні розмежовувати малозначне діяння від особливостей звільнення особи від кримінальної відповідальності застосовуючи на практиці положення КК України (ч. 2 ст. 11) та Постанови пленуму Верховного суду України «Про практику застосування судами України законодавства про звільнення особи від кримінальної відповідальності».

Список використаних джерел:

1. Кримінальний кодекс України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). - 2001, № 25-26, ст.131.

2. Постанова пленуму Верховного суду України «Про практику застосування судами України законодавства про звільнення особи від кримінальної відповідальності» від 23.12.2005 № 12

[Режим доступу]: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v0012700-05>

3. Севастьянова Т. Є. Малозначність діяння за кримінальним законодавством України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : 12.00.08 / Т. Є. Севастьянова. – К., 2003. – 19 с.

4. Бантишев О. М. Значення поняття «Малозначність діяння» для вирішення питання про кримінальну відповідальність // Юридичний радник. - №1(27). – 2009. – с. 25-28.

Тероризм: історичний аспект

Семенко О.В., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Катеринчук К.В.

Слід почати з того, що тероризм з'явився набагато раніше, ніж була дана сама назва цьому явищу. Якщо розібратися, то те що ми сьогодні називаємо

міжнародним тероризмом було відомо ще в давні часи. Перший акт тероризму відбувся в той момент, коли був здійснений напад одного племя на інше з метою захоплення худоби, або території. А однією з перших терористичних організацій у світі вважається організація євреїв, що носила назву «Сикари», котра скоювала вбивства, підпали та інші терористичні акти проти Римлян, які були загарбниками в Палестині ще в першому столітті нашої ери [1]. У XXI столітті, в епоху глобалізації, нового змісту набувають уявлення про національну ідентичність і непорушність кордонів, економічні простори та ділові зв'язки, військові союзи та ідеологічну експансію, а розвиток передових технологій зумовлює перехід суспільних відносин у нову інформаційну площину. Результатом таких процесів стають нові явища – техногенні та демографічні загрози, а також насильство, найнегативнішим проявом якого є тероризм.

Щорік кількість терористичних актів у світі постійно збільшується, їх форми та способи вчинення змінюються. І держави не завжди здатні адекватно відповісти на виклики сучасного міжнародного тероризму. Серед його характеристик: удосконалення взаємодії терористичних та екстремістських організацій; розширення їх діяльності в інші сфери організованої злочинності – наркобізнес, незаконну торгівлю зброєю та людьми, відмивання грошей; спрямованість терористичних атак на об'єкти промислової інфраструктури, транспортні комунікації та системи життєзабезпечення; наявність цільової підтримки тероризму державними органами певної країни, тобто його виправдання низкою держав і надання притулку терористам. Біда в тому, що тероризм став істотним компонентом сучасних збройних конфліктів у багатьох країнах світу. Практично кожен день можна почути інформацію, так чи інакше пов'язану з тероризмом. І нам здається, що ця проблема обходить Україну стороною. Але, чи так це насправді?

На теперішній час, найбільш відома терористична організація в світі – сумнозвісна Аль-Каїда. Організація ця доволі неординарна. Якщо уважно прислухатись до повідомлень ЗМІ, то практично ніколи люди не почують, що черговий теракт скоєний бойовиками Аль-Каїди: зазвичай кажуть, що його скоїли люди, що «мають зв'язки з Аль-Каїдою» або «представники організації, яка пов'язана з Аль-Каїдою». Тобто фактично це – не традиційна терористична організація, а своєрідний орган управління [2].

Внутрішньополітична ситуація в Україні – сприятлива для розвитку ісламського тероризму. Одними з найперших гучних терористичних актів були вибухи в Дніпропетровську — це серія терористичних актів, що стались в центрі міста Дніпропетровськ, в обідню пору 27 квітня 2012 року. Згідно з офіційними даними, внаслідок вибухів постраждало 27 осіб, зокрема дев'ятеро дітей. За офіційними даними впродовж однієї години десяти хвилин сталося чотири вибухи бомб. Бомби розміщувалися в сміттєвих урнах вздовж проспекту Карла Маркса [3].

Саме тому Закон України «Про боротьбу з тероризмом» закріплює наступні положення. Тероризм – суспільно небезпечна діяльність, яка полягає у свідомому, цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, убивств, тортур, залякування населення та органів влади або вчинення інших посягань на життя чи здоров'я ні в чому не винних людей або погрози вчинення злочинних дій з метою досягнення злочинних цілей [4]. Суспільна небезпека зазначених дій полягає в тому, що вони не тільки створюють загрозу спричинення шкоди життю чи здоров'ю людей, великих матеріальних збитків, а й викликають у людей почуття острашу за власну безпеку, підривають авторитет органів влади. Крім того, тероризм належить до

тих видів злочинного насильства, жертвою якого може стати кожен. Основною характеристикою тероризму є залякування терором, насильством, підтримання стану постійного страху. До ознак тероризму відносяться також створення загальної небезпеки, що виникає в результаті вчинення суспільно небезпечних дій, публічний характер та мета – прямий або непрямий вплив на прийняття якого-небудь рішення в інтересах терористів [5].

Таким чином, на нашу думку, перед нами стоїть завдання постійного вдосконалення не тільки нормативної, а й інституційної складової боротьби з тероризмом. Ідеться про те, наскільки ефективно відповідні органи використовують надані їм повноваження з протидії тероризму, не порушуючи при цьому норм щодо захисту прав людини.

Список використаних джерел:

1. Перша хвиля тероризму. [Режим доступу] : <http://www.islamdag.ru/ljeideologii/3750> .
2. Сергій Коваленко. Тероризм в Україні: проблема чи примара? [Режим доступу] : <http://www.aoss.org.ua/cgi-bin/index.pl?page=amat&id=68> .
3. Вибухи у Дніпропетровську: свідчення очевидців. [Режим доступу]: http://uk.wikipedia.org/wiki/Вибухи_у_Дніпропетровську_2012
4. Закон України Про боротьбу з тероризмом від 22.08.2014 року.// Відомості Верховної Ради – 2003. – N 25. – ст.180.
5. Куц І. Д. Суспільна небезпечність злочинів, пов'язаних з пожежами / І. Д. Куц // Право України. – 2001. – № 1. – 104с.

Завдання Кримінального кодексу України

Текуцька А.Г., студент ННІПІ НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Катеринчук В.В.

Кримінальне право як галузь права розвивається й удосконалюється шляхом уточнення та доповнення окремих його інститутів. Зміст норм й інститутів кримінального права визначається економічними відносинами в суспільстві, його соціальною структурою й етичними поглядами, а також політичним устроєм держави. З огляду на необхідність оновлення кримінального законодавства у зв'язку з фундаментальними перетвореннями економічних, політичних і соціальних відносин 2001 року був прийнятий Кримінальний кодекс України.

Завдання кримінального права як галузі законодавства викладено в ст. 1 КК: правове забезпечення охорони прав і свобод людини та громадянина, власності, громадського порядку й громадської безпеки, довкілля, конституційного устрою України від злочинних посягань, забезпечення миру та безпеки людства [1]. Для здійснення цього завдання Кримінальний кодекс України визначає, які суспільно небезпечні діяння є злочинами та які покарання застосовуються до осіб, що їх вчинили [1].

Слід мати на увазі, що вказані у ч. 1 ст. 1 КК суспільні відносини та цінності не регулюються, а лише охороняються кримінальним правом. Зазначені відносини й цінності регулюються засобами інших галузей права - конституційного, цивільного, адміністративного, земельного тощо.

Слід зазначити, що перелік завдань, визначених у чинному КК України, порівняно з визначеними КК України 1960 р. суттєво змінився. Це зумовлено відомими змінами в соціально-політичній ситуації в нашій країні за цей час, прийняттям Конституції України 1996 р., яка по суті є програмою побудови правової країни. Це в цілому визначило і підходи до побудови переліку об'єктів кримінально-правової охорони, коли на першому місці перебуває людина, її